

belserne bør fortsættes, selvom det drejer sig om et foretagende på lang sigt.

Protokollen, der kan opsiges med 60 dages varsel, står for Danmarks vedkommende åben for undertegnelse indtil den 31. december d. å. Hovedparten af de deltagende lande har allerede undertegnet protokollen.“

Forslaget til beslutning mødte på rigsdagen tilslutning fra samtlige partier med undtagelse af det kommunistiske, hvis ordfører i folketinget, *Aksel Larsen*, gjorde gældende, at Torquay-protokollen lige så vel som Ancey-aftalen ville være skadelig for dansk økonomi. „Hvad Torquay-protokollen angår, har jeg yderligere dertil at bemærke, at de toldindrømmelser, der blev fastsat for de forskellige lande, og som lod Danmark sidde med sorteper på Ancey-konferencen, egentlig udløb den 1. januar 1951, og at en resolution om genbinding af disse toldindrømmelser kun fik tilslutning fra Danmark på den udtrykkelige betingelse, at Torquay-forhandlingerne skulle føre til en betydelig udjævning af forskellene mellem de europæiske landes toldniveauer. Det er indlysende, at noget sådant ikke er sket. Det skyldes, at der i Torquay blev fremsat et amerikansk forslag om, at det ikke skulle ske, og da dette amerikanske forslag var fremsat, fik den danske delegation ordre til at fravige sit oprindelige standpunkt — det er vi jo så vant til fra den slags konferencer — og bøje sig for det amerikanske forslag.“

Tilsvarende synspunkter gjordes i landstinget gældende af *Chr. Nielsen* (DK), hvis udtalelser blev imødegået af *udenrigsministeren*, der bl. a. anførte: „Vi kan snart ikke forelægge et lovforslag i den danske rigsdag, uden at de kommunistiske talere finder en eller anden anledning til at sige: der kan man se, Danmark er i enhver henseende Amerika følgagtigt, og Amerika dominerer og kommanderer den vesteuropæiske verden. Når det ærede medlem rejser dette spørgsmål i forbindelse med de bestræbelser, der her udfoldes for at få et friere handelssamkvem, er det ganske urimeligt, eftersom det efter vor opfattelse og efter manges opfattelse i høj grad er i de vesteuropæiske landes egen interesse at søge at nå til et friere handelssamkvem. Det er ikke noget, hvorved vi alene tjener amerikanske interesser, men noget, hvorved vi i høj grad tjener også vore egne interesser.“

Forslaget til rigsdagsbeslutning vedtoges i begge ting med samtlige øvrige stemmer mod kommunisternes.

4. Rigsdagsbeslutning om Danmarks ratifikation af en overenskomst, hvorved der oprettes et råd af repræsentanter for europæiske stater til at planlægge et